

ЗА ВЪЗЛОЖЕНИЕТО сир. ДЖИРОТО.

Членъ 93). Единъ притѣжатель на една полиця, може да я обрне, или възложи на друго.

Членъ 94). Надъ полицята отгорѣ, трѣбва да ся забѣлѣзва денословіето на джирото, че е зель паритѣ на полицята, и имято на оногова върху когото ся телли.

Членъ 95). Когато възложението, не е съобразно съ казаннитѣ въ прѣжниятъ членъ узаконенія, тогава не може да ся изпълнява обрѣщеніето на полицята, нъ ся счита като едно просто намѣстническо писмо.

Членъ 96). Запрѣтено е да ся туря дата на полиця, прѣди деньтъ на възложението [джирото]. Който прѣстѣпи и направи такова едно нѣщо, счита ся че е подправачъ [сахтекаръ].

Членъ 97). Всичкитѣ она, които сѣ приели полиця, или сѣ зели върху си джирото ѳ, считатъ ся поручители единъ за други, прѣдъ лицето което носи полицата.

Членъ 98). Исплащаніето на една полиця, колкото и да става, съ приеманіе и възложение, обаче когато ози който я възлага, ако бы да не вѣрва челоуѣка, дѣто ще плаща паритѣ, той има право да иска единъ прѣдоговодителенъ отъ страна поржчитель.

Членъ 99). Като ся даде единъ таквъ поржчитель отъ страна, трѣбва да ся запише на полицята, или все равно е ако ся обвърже и съ особенъ единъ записъ. Този който стане поржчитель, той вече е отговорникъ и поржчитель, сѣщо така, както сѣ единъ за други поржчитель, издательитѣ и възложительитѣ, освѣнъ само когато помѣжду си иматъ нѣкакви си особни условія.

Членъ 100). Полицата ся плаща, съ каквито пары е забѣлѣжено въ нея да ся плати.